

Tribuna

David Bueno. Professor i investigador de genètica i divulgador de la ciència

Bellesa optimista

L'optimisme és un aspecte molt important de la personalitat. La nostra constitució genètica fa que, de naixement, hi hagi persones més predisposades a ser optimistes que d'altres, però no determinades, atès que les experiències vitals són crucials per acabar-ho de definir. Un treball que s'ha publicat a la revista *Biology Letters* indica que les condicions ambientals, especialment l'amplitud i la bellesa relativa del lloc on vivim, juguen un paper molt important en la manifestació dels estats d'optimisme. Un dels aspectes sorprenents d'aquest treball és que s'ha fet amb porcs, però ateses les semblances biològiques i de comportament que tenim, es pot extrapolar a la nostra espècie. I les conclusions són molt interessants.

L'OPTIMISME ES POT DEFINIR com la voluntat de voler continuar vivint malgrat saber que la mort és, en darrer terme, inevitable. A nivell cerebral es relaciona amb altres diversos processos mentals, com la cerca de novetats, la creativitat i la motivació, i es correlaciona amb dos neurotransmissors concrets, la dopamina i la noradrenalina. Les persones que en produeixen nivells ele-

vats són generalment més optimistes. És molt més fàcil relacionar-se amb una persona optimista que amb una que no ho sigui, atès que tendim a confiar-hi més, per un motiu inconscient molt simple. S'ha vist que els optimistes responen de manera molt més positiva als canvis i a les incerteses, i la vida, la natura i la societat es caracteritzen precisament per l'estat de canvi constant i un nivell alt d'incertesa. Per tant, confiar en una persona optimista incrementa la probabilitat que si van mal dades trobi una resposta adequada –nova i creativa– per continuar endavant, i que

“Confiant en una persona optimista creix la probabilitat que si van mal dades trobi una resposta adequada

disposi de la motivació per fer-ho.

EN AQUEST TREBALL QUE COMENTO van seleccionar dos grups de porcs: uns que de natural mostraven ser més optimistes i uns altres pessimistes. Per diferenciar-los van utilitzar un test de comportament que mesura les respostes davant situacions noves. Els porcs optimistes són més curiosos i accepten les novetats amb satisfacció, i els pessimistes són molt prudents i es torben davant els canvis –com succeeix quan s'aplica un test equivalent en les persones–. Els van posar en dos ambients diferents: un d'espaiós i un altre més petit i lleig. Van veure que els optimistes conservaven la curiositat i la satisfacció davant les novetats en tots dos ambients, però en canvi els pessimistes perdien la poca curiositat que tenien quan es trobaven en l'ambient petit i lleig. Per això si volem afrontar individualment i col·lectivament amb motivació i satisfacció les novetats que ens esperen, tant els que som més optimistes com els que ho són menys, cal que tinguem molt present l'entorn on les desenvolupem, tant el material com també, atesa la idiosincràsia humana, el social i cultural.